

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. V. Vtrum Sacramenta legis habeant virtutem ex passione Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

negando consequentiam: nam quicquid sit de ea quaestione, an repugnet creaturam assumi ad gratiae productionem; in qua varij valde probabiliter tuerentur partem negativam: ex dictis iatis constat non posse Sacramenta physice concurrere, eo modo gratiam conferendo quo de facto conferunt. 2. in aliquo casu ponuntur solum moraliter concurrere; ergo alius concursus non est necessario adferendus, etiam si per eum divina potentia magis declararetur.

73.
Obiectio 5.

Obiicitur 5. si Sacramenta non concurrant physice ad productionem gratiae, non videbuntur aliter concurrere, quam signa magica ad nocumtum per demonem inferendum.

Resp.

Resp. quamvis varia discrimina inter Sacramenta & haec signa offerri possint, per ea tamen non sufficienter solui argumentum. unde dico assumptum aliquo modo concedi posse, si sanè intelligatur; quod scilicet, sicut signa haec ex pacto cum demone inito censentur demonem applicare ad nocendum, ita Sacramenta ex divina institutione censeantur divinam virtutem applicare ad gratiae productionem, & ad illam conferendam suscipienti Sacramentum; neque id quidquam absurdum dicit, vide August. lib. 83. questionum quaest. 79.

D. Thom.
mens est
dubia.

Obiicitur 6. D. Thom. qui art. 1. & 4. huius quaestiones videtur sentire quod Sacramenta physice causent gratiam. Verum varij probabiliter existimant solam causalitatem moralem Sacramentis tribuere.

ARTICVLVS V.

*Utrum Sacramenta nouae legis habeant
virtutem ex passione Christi?*

Resp. affir.

CONCLUSIO est affirmatiua. quae satis innuitur in Concil. Trid. sess. 6. cap. 7. & fusiùs ostendi solet quaest. 19. huius partis, ubi agitur de meritis Christi.

ARTICVLVS VI.

*Utrum Sacramenta legis veteris
gratiam causarent?*

Resp. neg.

CONCLUSIO est negatiua. in qua discriminetur inter Sacramenta nouae legis & Sacramenta legis antiquae.

D V B I V M I.

*Utrum Sacramenta legis Moisaicae gra-
tiam ex se contulerint?*

74.

Opinio
Hugonis.

H VGO de sancto Victore lib. 1. de Sacramentis parte 8. cap. 12. ait: Sacramentorum alia sunt sub lege, alia sub natura, alia sub gratia; sed eundem effectum sanitatis habentia. & ante, ex quo homo à statu primae incorruptionis lapsus in corpore per mortalitatem & in anima per iniquitatem aegrotare cepit, Deus reparando in sacramentis suis medicinam preparauit. unde videtur sentire Sacramenta legis Moisaicae gratiam ex opere operato contulisse, seu ex se & propria virtute; quod etiam de quibusdam tenet Durand. distinct. 1. quaest. 5. sub finem. Estius eadem distinct. §. 28.

Sed certum est Sacramenta legis Moisaicae non contulisse propria virtute, & ex opere operato gratiam sanctificantem. Pater ex Concil. Flor. decreto de Sacramentis tradente discrimen inter Sacramenta legis antiquae, & nouae, quod illa gratiam non causarent, sed eam solum per passionem Christi dandam figurarent; nostra vero & contineant gratiam, & ipsam dignè suscipientibus conferant; igitur Sacramenta antiqua gratiam ex opere operato non conferebant, quia alioquin nullo modo posset subsistere differentia à Flor. posita. Confirm. Concil. docet Sacramenta vetera solum figurasse gratiam per Christi passionem dandam, ubi adiciens, solum, omnem aliam virtutem respectu gratiae excludit.

Cui doctrinae non satisfit dicendo Concil. velle hoc Sacramentis nostris per se conuenire, Sacramentis autem veteribus per accedens; quia scilicet primò & per se fuerunt instituta ad significationem futurorum, non autem ad aliquid efficiendum nisi circa carnem: nostra verò primò & per se sunt ordinata ad gratiam conferendam. Id, inquam, non satisficit, quia Concil. dicit antiqua Sacramenta solum figurasse gratiam dandam per Christi passionem; quod falsum est, si eam ex se & opere operato contulerint, quamvis ad id non fuerint primario instituta. 2. Gropus Florentini non fuit solum declarare differentiam inter nostra & antiqua Sacramenta penes primariam & secundariam institutionem, cum id parui momenti esset ad ostendendam efficaciam nostrorum Sacramentorum; sed differentiam inter effectus Sacramentorum, qui in re inueniuntur; neque Concil. illi explanationi vllam etiam leuissimam praebet occasionem.

Probatur 1. conclusio ex Scriptura. Ad Rom. 4. dicitur: *lex iram operatur.* quod nullo modo dici posset, si haberet caeremonias gratiam ex opere operato conferentes. Ad Galat. 4. caeremoniae legis Iudaicae vocantur *infirmas & egenas elementas*; quod nullo modo dici debuisset vel potuisset, si aliqua vis respectu gratiae illis conuenisset. cap. 3. lex dicitur fuisse paedagogus in Christo, itaque lex Iudaica eiusque caeremoniae ad solam paedagogiam data sunt; quod dici non posset, si potuissent gratiam conferre. Ad Hebr. 7. Apostol. censet legem reprobam propter infirmitatem, & quod nihil ad perfectum adduceret; non fuisset autem infirma, si habuisset instrumenta continentia & conferentia gratiam, etiam si non fuissent primario ad id instituta. Idem Apostol. cap. 9. dicit sanguinem hircorum & taurorum & cinerem vitule aspersum coquinatos sanctificasse ad emundationem carnis; ubi nullam videtur vim agnoscere circa spirituales & interiores animae purgationem. Conf. si antiqua sacrificia eam vim habuissent, culpa vacassent (id est defectu, infirmitate) & proinde locus secundi sacerdotij non inquireretur, ut Apostol. cap. 8.

Haec & similia loca non aptè explicantur, quòd contra Iudaeos adducta sint, qui ignorantes Christum solum iustificatorem, amplectebantur Sacramenta &c. existimantes per se propitiatoria, ita ut Christi sanguine opus non esset. Non, inquam, potest hoc modo vis argumenti eludi, quia satis constat Apostolum ipsis caeremoniis virtutem denegare circa interiorum animae renouationem. Confirm. si haec solum dicantur propter ignorantiam Iudaeorum, non opus est dicere legem reprobam propter infirmitatem; sed tantum Iudaeos à sua ignorantia reuocare &c. Confir. de nostris Sacra-

mentis